Inkvizice existovala jako církevní instituce vyhledávající a potírající myšlenky, které nekorespondovaly s obecně přijímanými pravidly, pocházejícími většinou z katolické církve. Mezi pronásledované se velmi často řadily početné skupiny heretiků, které sice s církví sdílely stejné základy víry, ale v zásadních otázkách se s ní rozcházely. Okruh nepřátel se rozšířil společně s narůstající mocí církve. Mimo heretiků církev rovněž brojila proti nepohodlným oponentům, obvykle světského původu.

V průběhu historie fungovala historie v několika podobách, ale nakonec nedokázala držet krok s pokrokem myšlení ve společnosti. To způsobilo její pád. Inkvizice existuje do dnešních dnů v reorganizované podobě, avšak její role je již čistě formální.

Vedle heretiků církev bojovala rovněž proti vyznavačům a praktikantům čarodějnictví a magie. Z počátku církev nevěnovala tomuto fenoménu mnoho pozornosti jako kacířům, nicméně její pohled se změnil v průběhu středověku. Masové hony na čarodějnice se na území Českých zemí dostaly ze severního Německa a Slezska. Na našem území hony nejvíce zasáhly oblast severní Moravy. Obzvláště pak město Šumperk a jeho okolí. Trpělivé a systematické práci inkvizitora Bobliga padlo za oběť na sto lidí. V průběhu 17. století oblast prostupovala všudypřítomná atmosféra strachu.

Vrcholem místních procesů se stalo stíhání, dlouhé výslechy spojenés mučením a nakonec samotné upálení šumperského děkana K. A. Lautnera- člověka, jenž sám bojoval proti lidské pověrčivosti.

Čarodějnické procesy jsou smutnou událostí v historii lidstva, které svědčí o ničivosti lidské pověry a nedostatku vzdělání.